

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Madalena Klinecká

Oponent: Doc. MgA. Jana Palkovská

Magdalena Klinecká, absolventka studijního oboru Hudební výchova - Hra na nástroj (housle), autorka diplomové práce **Komorní hra jako prostředek rozvoje hudebnosti a kreativity**, je jednou z nejpovolanějších mezi studenty pedagogické fakulty, pokud hovoříme o problematice ansámblové hry. Dostalo se jí výjimečného daru, narodila se do rodiny, která svým profesionálním ukotvením i svými životními zásadami ztělesňuje modus vivendi nástrojových interpretů – sólistů a komorních hráčů, a to již po několik generací. Ve své diplomové práci rozkryla dosud nezveřejněné prameny nacházející se v rodinném archivu. Použila metodu rozhovoru a na jejím podkladě pak vystavěla text a koncepci celé práce. Záměrem její práce ale nebylo jen výše zmíněnou problematiku popsat, ale také zanalyzovat možnosti, které ansámblová hra přináší do kreativních edukačních postupů určených jak talentovaným a zdravým dětem tak jedincům s odlišnými výchovnými a výukovými cíli.

Práce má 60 stran, notovou a fotografickou přílohu. Je poněkud nejasně rozdělena dle obsahu do sedmi kapitol.

V první kapitole se diplomantka zabývá obecnou problematikou, vymezuje podstatu a hodnotu zkoumaného problému, velmi citlivě, uměřeně a přitom nesmírně výstižně se staví k vysvětlení specifik v oblasti historie a tradice (krásné pasáže vzpomínek doc. Vlacha na V. Talicha), osobnosti interpreta, zabývá se pojmem interpretace, problematikou četby partitury a dalšími dílčími oblastmi. Ve svých tvrzeních se opírá o materiály z rozhovorů, rozhlasových a televizních pořadů a z rodinného archivu, které nejsou součástí diplomové práce. O těchto zdrojích a o práci s nimi bych si ráda pohovořila při obhajobě.

Další kapitola je věnována profesionální hudební práci, M. Klinecká vymezuje stěžejní zásady komorní hry, jež jsou nezbytné pro práci komorních souborů a orchestrů i pro práci symfonických těles. Celou prací prochází silný etický moment, který považuje za neoddelitelnou složku hudební, interpretační a pedagogické práce.

Poté se obrací k dětem, k přínosu souborové hry ve výuce hudby a hry na housle, k dětským soutěžím, dotýká se profesionální výuky na uměleckých školách. Dále se věnuje vlivu komorní hudby na děti s lehkými mozkovými dysfunkcemi, mentálním postižením či vlivu na postižené duševními chorobami. Tato komplexní problematika didaktického směřování komorní hry není formálně dobře zpracována (kapitoly a předpokládám podkapitoly jsou číselně neoznačené a neuvedené v obsahu) ani obsahově dotazena, ale je zajímavým podkladem pro další eventuální výzkum. M. Klinecká vystihla podstatu, smysl kreativního působení komorní hudby na pozitivní vývoj jak zdravého tak postiženého jedince.

Nejcennější, zcela originální částí je zpracování rodinné tradice, jež je nyní již ve čtvrté generaci nositelem všech výše popsaných zásad v tom nejlepším, tvůrčím slova smyslu. Nechybí ani hudební příklady, dokladující rodinnou ansámblovou interpretaci a improvizaci. Notové ukázky jsou uvedeny v příloze. Prakticky byly tyto malé kompozice s velkým úspěchem prezentovány na absolventském koncertě diplomantky.

Z hlediska uměleckého interpreta, pedagoga, komorního hráče či milovníka komorní hudby je tato práce plná pokladů. Mám ale velkou výtku k formálnímu zpracování. Uvedla jsem ji již výše. Je překážkou v orientaci, navíc neinformuje v úvodním obsahu o celé v práci uvedené problematice. V oblasti věnované didaktice vytváří dojem nejasného záměru. Diplomantka u každého výroku (jejich vysoká obsahová hodnota svědčí o plném souznění se zpracovávanou tematikou), který přejímá z rozhovoru či publikace, cituje autora, bohužel nikoliv způsobem, který je na naší fakultě pravidlem. Jazykově a graficky má práce standardní úroveň. Obsahově je práce inspirativní a umožňuje další návaznost na zpracovanou tematiku. I přes výše zmíněné námitky práci doporučuji k obhájení.

20. 9. 2008

Nam huf kroburam velmi dobru.